

Sygn. akt II AKa 263/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2021 r.

3. Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

4. Przewodniczący: SSA Andrzej Olszewski

5. Sędziowie: SA Piotr Brodniak

6. SO del. do SA Iwona Gdula (spr.)

7. Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

8. przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gryfinie Ireny Kęskiej - Leońskiej

9. po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2021 r. sprawy

10. D. P.

11. oskarżonego z art. 13 § 1 kk w związku z art. 148 § 1 kk w zbiegu z art. 157 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

12. na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

13. od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

14. z dnia 8 września 2020 r. sygn. akt III K 140/20

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym.

SSO del. Iwona Gdula SSA Andrzej Olszewski SSA Piotr Brodniak

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 263/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 września 2020 r., sygn. akt III K 140/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	odnośnie apelacji prokuratora: błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę mającego wpływ na jego treść, polegającego na przyjęciu przez Sąd, że oskarżony D. P. dopuścił się przestępstwa uszkodzenia ciała Ł. P. i zakwalifikowania zarzucanego mu czynu jako przestępstwa z art. 157 § 1 kk, co nastąpiło w rezultacie niedostatecznego uwzględnienia okoliczności czynu, zwłaszcza możliwych skutków	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>dla zdrowia i życia Ł. P. na skutek doznanych przez niego obrażeń ciała, do których odnosiła się opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, a także rodzaju narzędzia użytego przez oskarżonego, tj. noża zaliczanego do kategorii narzędzi niebezpiecznych, podczas, gdy całokształt ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych, odnoszących się do sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu kwalifikowanego przez oskarżyciela publicznego jako przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania i logiki życiowej, prowadzi do wniosku, że oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia Ł. P..</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wnikliwej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. W świetle tejże oceny ewidentnie prawidłowo Sąd dokonał także zamiaru, z jakim działał oskarżony, a także spowodowanego przezeń skutku.</p> <p>Kwestionując poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, które spowodowały zmianę kwalifikacji prawnej skarżący nie przywołuje żadnych istotnych argumentów mogących ową ocenę podważyć. Skarga sprowadza się zaś do powielenia wszystkich okoliczności, które były przedmiotem bardzo szczegółowych rozważań w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Dość stwierdzić, że przedmiotem</p>		

rozważań Sądu merytorycznego był zarówno przedmiot, którym posłużył się sprawca, jak i sposób jego działania. Niesporne jest, że w jakie miejsce zadał tylko jeden cios, podczas gdy miał sposobność zadać je z przodu ciała pokrzywdzonego, jak i kilkakrotnie. Tymczasem bez słowa, po wcześniejszej awanturze w mieszkaniu ograniczył się tylko do jednego ugodzeniem nożem, który stanowił przedmiot codziennego użytku we wspólnym gospodarstwie domowym. Skoro miał, jak twierdzi skarżący, zamiar pozbawienia życia powinien dalej kontynuować ów zamiar zadając kolejne ciosy, czy też poderznąć pokrzywdzonemu gardło. Miał bowiem niczym nieograniczoną możliwość atakowania go wykorzystując element zaskoczenia, fakt, że pokrzywdzony stał do niego tyłem i towarzyszył mu tylko J. K.. Mógł

mu wymierzyć cios z przodu – w serce. Tymczasem po zadaniu pojedynczego ciosu oddalił się do mieszkania. Ocenie zamiar oskarżonego należy w oparciu o rodzaj i charakter noża, w świetle zeznań J. K., ale i opinii biegłych, że nie ugodził pokrzywdzonego z dużą siłą. Długość rany klutej miała długość tylko 1,5 cm. Owych okoliczność apelujący w ogóle nie dostrzega selektywnie powołując się na zgromadzony materiał dowodowy.

O całkowitym niezrozumieniu wywodów opinii biegłych świadczy powoływanie się przez skarżącego na opinię uzupełniającą biegłych kiedy to stwierdzili, że gdyby rana była głębsza, to mogłaby uszkodzić płuca lub naczynia krwionośne, a to mogłoby spowodować krwotok wewnętrzny. Gdyby nie udzielono natychmiastowej pomocy medycznej, u pokrzywdzonego mogłoby dojść do wykrwawienia. Rzecz w tym, że

rana nie była głębsza i tym samym nie sposób jest obciążać oskarżonego okolicznościami, które nie miały miejsca i mnożyć potencjalne warianty jego zachowania i powstałych związku z tym skutków. Pokrzywdzonemu udzielono natychmiastowej pomocy, ale jego zamiar należy ocenić w oparciu o analizę wszystkich okoliczności towarzyszących ugodzeniu nożem pokrzywdzonego. Zamiaru pozbawienia życia nie można się domyślać, tylko należy go wykazać. Opinia sądu – medyczna wskazująca na skutek w postaci zagrożenia dla życia pokrzywdzonego poprzez wykrwawienie jest logiczna. Tyle tylko, że to nie skutek determinuje zamiar, z jakim działał sprawca.

Nie ma racji także skarżący, że nie ma znaczenia, że oskarżony nie miał motywu pozbawienia życia swojego brata. Z całokształtu

<p>zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że obaj bliźniacy zawsze mieszkali razem, chociaż kłócili się i godzili, to taki był ich sposób układania wzajemnych relacji. Pokrzywdzony przebaczył bratu. Z kolei okoliczność, że D. P. w chwili czynu był pod wpływem alkoholu wynika z poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych, ale na pewno nie ma żadnego wpływu na przyjętą kwalifikację prawną czynu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego i uznanie oskarżonego Ł. P. za winnym tego, że w dniu 28 grudnia 2019 r. około godziny 15:45 w miejscowości K. na klatce schodowej przy ul. (...) działając z zamiarem bezpośrednim przy użyciu noża usiłował pozbawić życia Ł. P. w ten sposób, że ugodził go nożem w okolice łopatkowej prawej zadając mu ranę kłutą długości 3 cm i głębokości 4 cm, powodując naruszenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>czynności narządu ciała tj. klatki piersiowej na okres trwający dłużej niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 kk, które stanowiło narażenie Wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na natychmiastową pomoc medyczną udzieloną Ł. P., tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za ten czyn wymierzenie oskarżonemu kary 15 lat pozbawienia wolności, orzeczenie zadośćuczynienia w kwocie 15.000 zł, orzeczenie przepadku noża, natomiast w pozostałym zakresie, o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro Sąd Okręgowy na podstawie kompletnego materiału dowodowego</p>			

prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne i uzasadnił swoje stanowisko w zakresie zmienionej kwalifikacji prawnej czynu, to brak było podstaw do zmiany wyroku w tym zakresie. Czyni to tym samym niezasadnym wnioskiem prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary 15 lat pozbawienia wolności. Wytknąć natomiast należy, że ów proponowany wymiar nie został przez prokuratora uzasadniony ani jednym zdaniem. Tymczasem ustawowe zagrożenie czynu z art. 148 § 1 kk przewiduje karę od 8 lat pozbawienia wolności. Tym samym skoro prokurator domagał się wymierzenia kary blisko dwukrotnie wyższej, to ewidentnie winien swoje stanowisko szczegółowo uzasadnić.

Kara wymierzona na podstawie prawidłowo przyjętej przez Sąd I instancji kwalifikacji prawnej jawi się jako wyważona i tym samym nie sposób przyjąć,

aby była rażąco niewspółmiernie surowa (szczegółowe wywody w tym względzie zawarto w punkcie 3.2 uzasadnienia).

Na marginesie wskazać należy, że formułując wniosek o orzeczenie zadośćuczynienia i zmiany rozstrzygnięcia o jednym z dowodów rzeczowych – nożu skarżący w ogóle nie sformułował zarzutów, co w świetle brzmienia art. 433 § 1 i 2 kpk, zwalnia Sąd odwoławczy od oceny w tym miejscu owych wniosków. Przy czym oczywistym jest, że nawet poprawna konstrukcja apelacji w tym zakresie i tak nie przyniosłaby postulowanego rezultatu. Rację bowiem ma Sąd I instancji, że stosownie do art. 46 § 1 kk zadośćuczynienie mógł orzec fakultatywnie. Tyle tylko, że w realiach sprawy nie było ku temu racjonalnych podstaw, skoro pokrzywdzony nie dość, że sam się tego nie domagał, to pogodził się

z oskarżonym. Co więcej obaj bracia prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, a oskarżony nie ma stałego źródła dochodu, co czyniłoby zadośćuczynienie iluzorycznym. Dywagacje skarżącego o potencjalnej możliwości zmiany przez jednego z nich miejsca zamieszkania i planów życiowych są w istocie rzeczy rozważaniami abstrakcyjnymi, skoro żaden z nich nie poczynił takich deklaracji, od dzieciństwa przebywając w różnych placówkach mają obecnie w użytkowaniu lokal mieszkalny. Z kolei twierdzenie, iż bracia nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i jest to „sytuacja umowna” świadczy jedynie o nieznajomości materiału dowodowego. Odnośnie orzeczenia o nożu stwierdzić należy, że i tu zasadnie postąpił Sąd meriti. Orzeczenie o przepadku narzędzia służącego do popełnienia

<p>przestępstwa nie było obligatoryjne. Skoro zaś nóż stanowił współwłasność obu braci, to zgodnie z art. 44 § 7 kpk orzeczenie jego przepadku było niemożliwe. W toku postępowania przygotowawczego prokurator, czego nie czyni także w apelacji, nie wyliczył jego wartości (co uprawniałoby potencjalnie Sąd merytoryczny do orzeczenia przepadku jego równowartości). Niezależnie od tego stwierdzić należy, że oględziny przedmiotu prowadzą do wniosku, że był to zwykły nóż kuchenny, używany i jego wartość była stosunkowo niewielka. Zresztą w uzasadnieniu swojej skargi prokurator nie przytoczył żadnych istotnych argumentów, które mogłyby podważyć prawidłowe rozważania Sądu I instancji.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>odnośnie apelacji obrońcy: zarzut rażącej niewspółmierności (surowości)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	wymierzonej oskarżonemu kary			
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W realiach sprawy nie budzi żadnych wątpliwości, że Sąd I instancji poczytał na korzyść i niekorzyść oskarżonego wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające. Apelujący przy tym podkreślając, że chociaż dokonując oceny zgromadzonego materiału Sąd ten wskazał, że oskarżony przeprosił brata, okazał żal, nie był postrzegany, jako osoba agresywna i nie był karany za przestępstwa umyślne podobne, ale okoliczności tych nie policzył na korzyść D. P. przy wymiarze kary nie dostrzega, że chociaż rzeczywiście przesłanki te nie zostały powielone w pkt 4 tabeli uzasadnienia, ale nie budzi żadnych wątpliwości, że zostały one uwzględnione.</p>				

Świadczy o tym wprost zestawienie kary wymierzonej za czyn przypisany oskarżonemu z karą potencjalnie możliwą. Ta pierwsza ewidentnie chociaż nie najniższa oscyluje w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Podkreślić należy i to, że pisemne motywy zaskarżonego wyroku należy postrzegać jako jedną całość. Tym samym ewidentnie Sąd merytoryczny z jednej strony uwzględnił przeproszenie pokrzywdzonego, wyrażenie szczerego żalu, żałyłość obu wspierających się braci, fakt, że nie był postrzegany jako osoba agresywna, ale z drugiej strony z pola widzenia tegoż Sądu nie mogły umknąć okoliczności ewidentnie obciążające, jak dotychczasowa karalność (choć za inne przestępstwa umyślne), użycie niebezpiecznego narzędzia, zaatakowanie osoby najbliższej. Zestawienie zatem owych okoliczności czyni karę nader wyważoną i z całą pewnością nie

niewspółmiernie surową ani łagodną.			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę punktu 1 wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary jednego roku pozbawienia wolności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro Sąd Okręgowy poczytał na korzyść i niekorzyść oskarżonego wszystkie okoliczności łagodzące oraz obciążające, to brak było podstaw do obniżenia wymierzonej kary.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Sprawstwo i wina oskarżonego w płaszczyźnie przyjętej kwalifikacji prawnej czynu z art. 157 § 1 kk, wymierzona kara, brak orzeczonego zadośćuczynienia i rozstrzygnięcie o dowodach rzeczowych.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Sąd merytoryczny prawidłowo zgromadził materiał dowodowy, a następnie wszystkie dowody w sposób staranny i przekonywujący ocenił. Wskazał, które z nich uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. Prawidłowo dokonał zmiany opisu czynu i kwalifikacji prawnej. Przy miarkowaniu

<p>kary poczytał na korzyść i niekorzyść oskarżonego wszystkie okoliczności łagodzące oraz obciążające i zasadnie przyjął, że brak podstaw do orzekania zadośćuczynienia i w oparciu o obowiązujące przepisy, orzekł o dowodach rzeczowych.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Zgodnie z wnioskiem i oświadczeniem obrońcy z urzędu, na podstawie §17 ust. 2 pkt 5 i §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18. jednolity tekst) zasądzono na jego rzecz koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.	
III	Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, jako że nie byłby ich w stanie, gdyż nie posiada	

	majątku ani stałego źródła dochodu. Obecnie odbywa wymierzoną mu karę pozbawienia wolności.	
7. PODPIS		
SSO del.do SA Iwona Gdula SSA Andrzej Olszewski SSA Piotr Brodniak		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zakwalifikowanie czynu z art. 157 § 1 k.k. i wymierzenie kary na tej podstawie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana